

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9623200450
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9623200450.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu disciplinárneho senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., sudkyň JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej, prísediacej sudkyne JUDr. Michaly Dlhopolcovej a prísediaceho sudcu JUDr. Lukáša Liščáka, v právnej veci disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 17. augusta 2023 (č. 11113/2023/152) pre disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, proti disciplinárne obvinenej: H.. C. R., súdna exekútorka, so sídlom exekútorského úradu: B. XX, XXX XX L., obhajca: LÖWY & LÖWY s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Slowackého 56, 821 04 Bratislava, IČO: 47 236 230, v mene ktorej koná: doc. JUDr. Alexandra Löwy, PhD. LL.M., advokátka/konateľka, na ústnom pojednávaní dňa 6. novembra 2023 takto

rozhodol:

I.

H.. C. R., súdna exekútorka,
so sídlom Exekútorského úradu: B. XX,

XXX XX L.

sa podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov

o s l o b o d z u j e

spod disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 17. augusta 2023 pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že ako súdna exekútorka v exekučnom konaní EX 123/2011 vedenom na jej exekútorskom úrade v prospech oprávneného: U. F. R., R..K..S., so sídlom J. X, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, proti povinným: K. G., X.. XX.XX.XXXX, G.X. M. XXXX/XX, XXX XX R. a R. G., X.. XX.XX.XXXX, G. M. XXXX/XX, XXX XX R., o vymoženie exekučným titulom uloženej peňažnej povinnosti zaplatiť pohľadávku oprávneného vo výške 12.569,04 EUR spolu s úrokom z omeškania (ďalej tiež „exekučné konanie EX 123/2011“)

dňa 03.06.2022 ukončila predmetné exekučné konanie, keď súdu vrátila poverenie na vykonanie exekúcie, pretože exekučné konanie ukončila vymožením pohľadávky, jej príslušenstva, aj trov exekúcie v celkovej výške 27.673,15 EUR, aj napriek tomu, že v tomto prípade ide o exekúciu, ktorá bola v súlade s § 243f ods. 3 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov v účinnom znení odložená;

pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinená dopustila,
nie je disciplinárnym previnením.

II.

Disciplinárne obvinenej sa priznáva nárok na náhradu účelne vynaložených trov disciplinárneho konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Disciplinárny návrh

1. Disciplinárnym návrhom zo dňa 17. augusta 2023 doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“ alebo „disciplinárny súd“) dňa 18. augusta 2023 sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej ako „navrhovateľka“, „ministerka spravodlivosti“ alebo „ministerka“) domáhala toho, aby disciplinárny súd uznal H. C. R., súdnu exekútorku, so sídlom Exekútorského úradu B. XX, XXX XX L. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinená“) vinnou zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“).

2. Návrh odôvodnila tým, že ako súdna exekútorka v exekučnom konaní EX 123/2011 vedenom na jej exekútorskom úrade v prospech oprávneného: U. F. R., R..K..S.. so sídlom J. X, XXX XX L., A.: XX XXX XXX, proti povinným: K. G., X.. XX.XX.XXXX, G. M. XXXX/XX, XXX XX R. a R. G., X.. XX.XX.XXXX, G. M. XXXX/XX, XXX XX R. o vymożenie exekučným titulom uloženej peñažnej povinnosti zaplatiť pohľadávku oprávneného vo výške 12.569,04 Eur spolu s úrokom z omeškania „dňa 03.06.2022 ukončila predmetné exekučné konanie, keď súdu vrátila poverenie na vykonanie exekúcie, pretože exekučné konanie ukončila vymožením pohľadávky, jej príslušenstva, ako aj trov exekúcie v celkovej výške 27.673,15 Eur, aj napriek tomu, že v tomto prípade ide o exekúciu, ktorá bola v súlade s § 243f ods. 3 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v účinnom znení (ďalej tiež „Exekučný poriadok“) odložená“.

3. Ministerka spravodlivosti dôvodila, že týmto konaním disciplinárne obvinená porušila svoju povinnosť podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku v spojení s § 56 ods. 6, § 79 ods. 2 a § 100 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, čím sa mala dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Disciplinárne obvinenej ministerka navrhla uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku - peñažnú pokutu vo výške 5.000 Eur.

4. Zo skutkového hľadiska poukázala navrhovateľka na to, že exekučné konanie EX 123/11 začalo u súdnej exekútorke dňa 11.04.2021. Exekučným titulom vo veci bol zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu L. Y. - č. k. 3Zm 506/2010-14 zo dňa 28.01.2011, ktorým bola povinným (fyzickým osobám) uložená peñažná povinnosť zaplatiť oprávnenému spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu vo výške 12.569,04 Eur - spolu s jej príslušenstvom. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 04.03.2011.

5. Vzhľadom na novelu Exekučného poriadku (zákon č. 438/2015 Z. z.) účinnú od 23.12.2015 bol oprávnený v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku povinný v lehote 30 dní (t. j. do 22.01.2016) doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti vyžadované § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, čo oprávnený aj uskutočnil, a to podaním z 11.01.2016 doručeným prostredníctvom súdnej exekútorke Okresnému súdu H. dňa 18.01.2016. Uvedený súd bol následne podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku povinný rozhodnúť o zastavení exekúcie a ak exekúciu nezastavil, mal rozhodnúť o jej pokračovaní.

6. Pre začaté exekučné konania, v ktorých sa vymáhalo právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, platil dňom účinnosti predmetnej novely Exekučného poriadku ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 Exekučného poriadku).

7. Navrhovateľka poukázala na to, že po tom, čo oprávnený doplnil svoj návrh podľa zákonných požiadaviek, listom zo dňa 18.10.2019 disciplinárne obvinená žiadala Okresný súd H. o rozhodnutie vo veci, t. j. aby bolo súdom posúdené, či môže ďalej pokračovať exekúcia alebo nie.

8. Súdna exekútorica následne dňa 24.03.2020 vydala Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy povinného, ktorý adresovala zamestnávateľovi povinnej, ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním inej pohľadávky, ktorý adresovala dlžníkovi povinného (Daňovému úradu L.).

9. Podľa disciplinárneho návrhu, súdna exekútorica v období od 23.12.2015 do 02.06.2022 vymohla v predmetnom exekučnom konaní peňažné prostriedky v celkovej výške 26.484,56 Eur a následne „ukončila predmetné exekučné konanie, keď súdu vrátila poverenie na vykonanie exekúcie, pretože exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva ako aj trov exekúcie v celkovej výške 27.673,15 Eur.“.

10. Navrhovateľka doplnila, že zo zapožičaného súdneho spisu sp. zn. 23Er/1926/2011 nie je preukázané, že by exekučný súd rozhodol o pokračovaní exekúcie (k tomu pozri aj bod 5 tohto odôvodnenia).

11. V súhrne navrhovateľka poukázala na to, že vzhľadom na novelu Exekučného poriadku, v exekúcii EX 123/2011 došlo k jej odkladu zo zákona a tento právny stav mal trvať dovtedy, kým exekučný súd nerozhodne o doplnení návrhu zo strany oprávneného. Uviedla, že postup súdneho exekútora v prípade rozhodovania súdu o odklade exekúcie sú upravené v § 56 ods. 6 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31. marca 2017). Doplnila, že ak obmedzenia súdneho exekútora nastupujú už v čase, keď o odklade súd ešte len rozhoduje, o to viac tieto účinky musia nastať v prípade, ak odklad nastal ex lege.

12. Podľa názoru navrhovateľky, disciplinárne obvinená bola do času, kým Okresný súd H. nerozhodol o možnosti pokračovania v exekúcii, resp. o jej zastavení, oprávnená uskutočňovať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného do výšky vymáhanej pohľadávky a jej príslušenstva vrátane trov exekúcie. Počas odkladu exekúcie, „bola súdna exekútorica povinná čakať s vykonávaním exekúcie a nerobiť teda úkony, ktoré by bezprostredne viedli k vynúteniu uloženej povinnosti povinného a predčasnému ukončeniu odloženej exekúcie“. Ďalej podľa názoru navrhovateľky, ak disciplinárne obvinená počas odkladu exekúcie „prijala alebo vymohla plnenie z majetku povinného s cieľom ukončiť dotknutú exekúciu, nemožno podľa názoru navrhovateľa takéto faktické úkony súdnej exekútoriky považovať len za zabezpečovacie úkony“.

13. V tejto súvislosti poukázala ministerka spravodlivosti na to, že účelom novely Exekučného poriadku bolo - v relevantných veciach - presadiť zásadu ochrany a obrany spotrebiteľa (povinného), ak sa proti nemu vymáhal nárok zo zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu pohľadávky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, či rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Navrhovateľka tvrdí, že disciplinárne obvinená túto vôľu zákonodarcu nerešpektovala a bez opory v zákone pokračovala vo výkone exekúcie a exekučné konanie ukončila vymožením nároku oprávneného a trov exekúcie. Týmto svojím postupom mala disciplinárne obvinená „prejudikovať“ rozhodnutie súdu o prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, pričom podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku bol túto otázku kompetentný posudzovať jedine exekučný súd.

14. Podľa názoru navrhovateľa, týmto postupom disciplinárne obvinenej bol „porušený významný záujem chránený zákonodarcom, ktorým je povinnosť štátu zabezpečiť riadny výkon súdneho alebo iného rozhodnutia ako súčasť ústavného práva na poskytovanie súdnej a inej právnej ochrany“.

15. Ministerka navrhované disciplinárne opatrenia odôvodnila zistením, že disciplinárne obvinená sa protiprávneho konania dopustila úmyselným zavineným konaním, jej konanie vnímala ako svojvoľné, keď bez opory v zákone nerešpektovala vôľu zákonodarcu dočasne poskytnúť povinným ochranu a nerešpektovala ani exekučný súd ako jedinú oprávnenú autoritu posúdiť prípustnosť pokračovania v exekúcii. Ďalej poukázala na následok protiprávneho konania disciplinárne obvinenej („vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie v celkovej výške 27.673,15 Eur“), a to napriek tomu, že zmyslom inštitútu odkladu exekúcie je predchádzať nepriaznivým a často aj neodstrániteľným následkom pre povinného spôsobených práve „neodkladným vykonaním exekúcie“. Navyše poukázala

na skoršie disciplinárne rozhodnutia vydané proti disciplinárne obvinenej (sp. zn. 31D/16/2022 a sp. zn. 33D/20/2022), ktoré nie sú zahladené.

II. Prvotné úkony disciplinárneho súdu

16. Po dôjdení disciplinárneho návrhu dňa 18. augusta 2023, tento bol náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ministerstvo“ alebo „ministerstvo spravodlivosti“) pridelený na rozhodnutie disciplinárnemu senátu 33D najvyššieho správneho súdu. Za prísediacich sudcov boli postupom podľa prvej vety určení JUDr. Michala Dlhopolcová a JUDr. Lukáš Liščák. Zloženie disciplinárneho senátu bolo oznámené tak navrhovateľke, ako aj disciplinárne obvinenej. Žiadne námietky voči zloženiu senátu, resp. jeho členom - zo strany účastníkov konania vznesené neboli.

17. Disciplinárny súd po doručení disciplinárneho návrhu upovedomil o tejto skutočnosti prezidenta Slovenskej komory exekútorov a návrh doručil disciplinárne obvinenej s tým, že má možnosť vyjadriť sa k nemu v lehote 15 dní od jeho doručenia. Disciplinárne obvinená požiadala najvyšší správny súd o predĺženie tejto lehoty, keďže v rozhodnom čase nedisponovala spisom vo veci, ktorý bol na ministerstve spravodlivosti - pre účely realizácie úkonov štátneho dohľadu podľa Exekučného poriadku. Disciplinárny súd žiadosti disciplinárne obvinenej na predĺženie lehoty na zaslanie vyjadrenia vyhovel. Dňa 11. septembra 2023 bolo najvyššiemu správne súdu doručené podanie obhajkyne disciplinárne obvinenej (k tomu pozri čl. III tohto odôvodnenia).

18. Vyjadrenie disciplinárne obvinenej zo dňa 11. septembra 2023 disciplinárny súd doručil navrhovateľke (a to dňa 21. septembra 2023) s tým, že táto mala možnosť sa k nemu písomne vyjadriť. Dodatočné písomné vyjadrenie navrhovateľky k vyjadreniu disciplinárne obvinenej doručené nebolo.

19. Súd si zároveň pre účely ďalšieho konania pripojil k veci skoršie disciplinárne rozhodnutia vydané proti disciplinárne obvinenej najvyšším správne súdom, z predmetných spisov si pripojil správy o skorších postihoch disciplinárne obvinenej orgánmi Slovenskej komory exekútorov a pripojil si tiež informáciu o splnení skorších disciplinárnych postihov uložených disciplinárne obvinenej najvyšším správne súdom.

III. Vyjadrenie disciplinárne obvinenej k disciplinárnemu návrhu

20. K doručenému disciplinárnemu návrhu ministerky spravodlivosti sa vyjadrila obhajkyňa disciplinárne obvinenej (spolu s doručením súvisiacich príloh) úkonom zo dňa 11. septembra 2023 (plná moc zo dňa 28. augusta 2023), v ktorom - okrem iných - uviedla, že

- a) konanie disciplinárne obvinenej nie je disciplinárnym previnením
- b) pokiaľ ide o skutky podľa § 79 ods. 2 Exekučného poriadku a § 100 ods. 2 Exekučného poriadku, u nich došlo k preklúzii, a preto za ne disciplinárne obvinená nemôže byť postihovaná
- c) uviedla, že stupeň spoločenskej nebezpečnosti protiprávneho konania disciplinárne obvinenej nedosahuje taký stupeň, aby mohlo ísť o disciplinárne obvinenie, resp. o závažné disciplinárne previnenie
- d) navrhovanú sankciu vyhodnotila ako neprimerane vysokú.

21. V konkrétnostiach disciplinárne obvinená potvrdila správnosť skutkového popisu jej konania tak, ako bol tento uskutočnený navrhovateľkou v podanom disciplinárnom návrhu. Disciplinárne obvinená nerozporevala, že realizovala exekúciu vo veci EX 123/2011, že v rámci tejto exekúcie došlo k odkladu exekúcie ex lege, ako ani to, že v priebehu tohto odkladu vydala dva exekučné príkazy. V tejto súvislosti poukázala na to, že hoci tieto príkazy podpísala ona, v skutočnosti ich pripravoval jej zamestnanec. Vyslovila ľútosť nad tým, že si pochybenie svojho zamestnanca nevšimla.

22. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej však namietala vyjadrenie navrhovateľke uvedené na str. 3 návrhu („zásadná nepravdivosť tvrdenia“), podľa ktorého disciplinárne obvinená v období od 23.12.2015 do 02.06.2022 vymohla 26.484,56 Eur. V tejto súvislosti poukázala na to, že dňa 11.01.2022 bola na účet disciplinárne obvinenej pripísaná suma 17.000 Eur - k variabilnému symbolu exekúcie EX 123/2011 - pričom vkladateľom tejto sumy bola K. G., ktorá nebola účastníčkou exekučného konania. Disciplinárne

obvinená teda neurobila žiadny úkon, na základe ktorého by prišlo k vymoženiu daných peňažných prostriedkov

(§ 56 ods. 6 Exekučného poriadku). Doplnila, že peňažné prostriedky boli na jej účet pripísané z iného peňažného účtu ako bol účet, vo vzťahu ku ktorému bol vydaný exekučný príkaz. Za obdobných podmienok prijala disciplinárne obvinená od tretej osoby (p. K. G.) aj ďalšie peňažné plnenie vo výške 8.054,63 Eur (02.06.2022).

23. Za zásadné v tomto smere považuje obhajkyňa disciplinárne obvinenej to, že k úhrade čiastok 17.000 Eur a 8.054,63 Eur neprišlo na základe žiadneho procesného úkonu disciplinárne obvinenej tak, ako to predpokladá ustanovenie § 56 ods. 6 Exekučného poriadku, ale „len a na základe toho, že voči ručiteľom zo zmenky bolo vedené samostatné súdne konanie, a práve v dôsledku tlaku od týchto osôb prišlo k úhrade dlžnej sumy prostredníctvom a z účtu tretej osoby odlišnej od osoby povinnej.“. Táto skutočnosť - podľa disciplinárne obvinenej - vyplýva aj z listinných dôkazov vo veci. Obhajkyňa doplnila, že na základe exekučných príkazov, ktoré vydala disciplinárne obvinená, boli vymožené nasledovné sumy: 15 Eur (dňa 30.12.2019), ďalej 817,92 Eur (dňa 10.05.2021) a 597,93 Eur (dňa 10.05.2022).

24. Za zarážajúce vo veci považovala obhajkyňa disciplinárne obvinenej to, že od 14.01.2016 exekučný súd nebol schopný rozhodnúť (podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku) o pokračovaní v exekúcii.

25. Vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu zaujala obhajkyňa následne stanovisko k samotnému priebehu štátneho dohľadu, ktorý sa v sídle exekútorského úradu disciplinárne obvinenej uskutočnil dňa 06.09.2022. Uviedla, že spôsob vykonania kontroly a dohľadu (čas začatia kontroly) bol vykonaný nezákonne, keďže bol uskutočnený v čase od 07:35 hod., pričom úradné hodiny exekútorského úradu boli v daný deň vymedzené od 08:00 do 11:00 hod. a následne od 13:00 hod. do 15:00 hod. V tomto kontexte poukázala na § 8 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku a § 15 ods. 4 Exekučného poriadku.

26. V súvislosti s porušením povinností podľa § 56 ods. 6, § 79 ods. 2 a § 100 ods. 2 Exekučného poriadku (k tomu pozri aj právnu kvalifikáciu protiprávneho skutku navrhovateľom v texte disciplinárneho návrhu - bod 3 tohto odôvodnenia), obhajkyňa disciplinárne obvinenej uviedla, že exekučné príkazy, ktoré disciplinárne obvinená vydala v čase, keď sa na exekúciu vzťahoval ex lege odklad, boli vydané dňa 24.03.2020, pričom k 24.03.2022 malo potom podľa obhajkyne dôjsť k preklúzii zodpovednosti za uvedené skutky, resp. jej zodpovednosť za tieto skutky zanikla.

27. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej poukázala aj na to, že príslušné exekučné príkazy síce vydala (signovala) disciplinárne obvinená, v skutočnosti však tieto podklady pripravoval jej zamestnanec. Uviedla, že v obdobnej veci ako je exekúcia v tomto disciplinárnom konaní, Okresný súd G. R. vydal uznesenie o pokračovaní v konaní (č. k. 12Er/349/2009-84). Odmieta, že by sa disciplinárne obvinená protiprávneho konania dopustila úmyselne, ako aj to, že by jej konanie napĺňalo znaky disciplinárneho previnenia, a to pre nedostatok relevantného stupňa spoločenskej nebezpečnosti. Poukázala tiež na rozhodnutie

sp. zn. 33D/3/2023, v ktorom súd akceptoval potrebu prihliadania na tzv. materiálny korektív (v prípade disciplinárnych previnení súdnych exekútorov).

28. Vo vzťahu ku skutku spočívajúcemu v prijatí plnenia (počas odkladu exekúcie) a nadväzujúceho vrátenie poverenia exekučnému súdu (po tom, čo vymáhaná pohľadávka bola v plnom rozsahu splnená - vrátane príslušenstva), obhajkyňa disciplinárne obvinenej uviedla, že sumy 17.000 Eur a 8.054,63 Eur disciplinárne obvinená nevymohla, ale predmetné peňažné plnenia boli vložené na jej účet titulom exekúcie (ktorá bola v rozhodnom čase odložená) zo strany tretej osoby (t. j. nie zo strany povinných). Poukázala v tomto kontexte na ustanovenie § 46 ods. 4 Exekučného poriadku, ktoré rozlišuje medzi pojmami „plnenie prijaté“ a „vymožené“. Podľa názoru obhajkyne, aplikujúc gramatický výklad právnej normy, ustanovenie § 56 ods. 6 Exekučného poriadku bráni realizovaniu iných ako zabezpečovacích procesných úkonov - zo strany súdneho exekútora - čo však neznamená, že súdny exekútor nemôže počas trvania odkladu prijať od tretej osoby peňažné plnenie smerujúce k uspokojeniu vymáhanej pohľadávky, v dôsledku čoho príde ku skončeniu exekúcie s nadväzujúcou povinnosťou vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie. Akcentovala, že disciplinárne obvinená vo vzťahu k tretím osobám nerealizovala žiadne úkony, ktoré by viedli k vymoženiu príslušných peňažných prostriedkov.

29. Nad rozsah gramatického výkladu, obhajkyňa disciplinárne obvinenej uviedla, že možnosti prijať plnenie (titulom exekúcie) od tretej osoby nebráni ani teleologický výklad súvisiacej právnej úpravy. Osobitne uviedla, že účelom právnej úpravy § 243f ods. 3 Exekučného poriadku bolo chrániť povinného. Táto ochrana zo strany zákonodarcu mu pritom bola poskytnutá bez vlastnej ingerencie povinného. Má však za to, že povinného nie je možné nútiť k rešpektovaniu danej ochrany, ak si danú ochranu neželá. Poukázala napr. na to, že počas trvania exekúcie je povinný vedený v centrálnom registri, resp. že môžu existovať (iné) dôvody, pre ktoré môže byť povinný motivovaný, aby titulom exekúcie plnil „dobrovoľne“ (a to napriek tomu, že na túto sa v rozhodnom čase viaže odklad).

30. V súvislosti s navrhovaným disciplinárnym opatrením, obhajkyňa disciplinárne obvinenej uviedla, že táto je neprimeraná a šikanózna. Vyslovila predpoklad, že vychádza z výšky trov, ktoré v exekučnom konaní pripadli súdnej exekútorke. Uviedla okolnosti, na ktoré je - podľa jej názoru - potrebné prihliadať pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, keď osobitne poukázala na to, že následok tohto konania na povinného nie je žiadny, ďalej na to, že ak by disciplinárne obvinená bola uznaná za vinnú, jej konanie môže maximálne naplniť znaky nedbanlivosti, pričom pri rozhodovaní o výške disciplinárneho opatrenia by najvyšší správny súd mal podľa obhajkyne prihliadať aj na neexistenciu žiadnej škody na strane povinného.

31. Obhajkyňa navrhla, aby disciplinárne obvinená bola spod disciplinárneho návrhu oslobodená, pretože skutok, ktorého sa dopustila, nie je disciplinárnym previnením a zanikla jej zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

32. Ako je uvedené vyššie, najvyšší správny súd predmetné vyjadrenie doručil navrhovateľke, ktorá sa však k nemu písomne nevyjadřila.

IV. Ústne pojednávanie vo veci (6. november 2023)

33. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 6. novembra 2023 navrhovateľka predniesla disciplinárny návrh v podstatných častiach zhodne s jeho písomným vyhotovením. Zotrvala na skutkovej vete, právnej kvalifikácii, ako aj na navrhovanom disciplinárnom opatrení. Odôvodnila, v čom navrhovateľka identifikovala protiprávnosť konania disciplinárne obvinenej, pričom dospela k záveru, že týmto konaním naplnila znaky závažného disciplinárneho previnenia.

34. Počas ústneho pojednávania tak disciplinárne obvinená, ako aj jej obhajkyňa - v rámci ich prednesov - fakticky zreprodukovali, resp. zotrvali na argumentácii, ktorá bola obsiahnutá vo vyjadrení disciplinárne obvinenej k podanému disciplinárnemu návrhu.

35. Obhajkyňa osobitne poukazovala na to, že podstatná časť plnenia bola získaná počas odkladu exekúcie (ex lege), avšak nie na základe verejnomocenských úkonov disciplinárne obvinenej, ale na základe dobrovoľného plnenia tretej osoby na účet disciplinárne obvinenej. Stotožnila sa preto s prednesom zástupkyne navrhovateľa na ústnom pojednávaní, že disciplinárne obvinená „prijala“ predmetné plnenie. K plneniu malo dôjsť na základe dohody medzi oprávneným a povinným. Ďalej uviedla, že plnenie zo strany tretej osoby (t.j. nie zo strany povinných) bolo zrejme vyvolané tým, že sa na Okresnom súde H. začalo iné súdne konanie proti ručiteľom povinných. Na preukázanie tejto skutočnosti zopakovala svoj návrh na doplnenie dokazovania (uvedený vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu), a to pripojenie spisu Okresného súdu H. - sp. zn. 5C/568/2014. Uviedla tiež, že z právnej úpravy Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31. marca 2017) - konkrétne z ustanovenia § 56 ods. 6 - vyplýva nemožnosť súdneho exekútora počas odkladu uskutočňovať úkony smerujúce k vymoženiu predmetu exekúcie, avšak právna úprava vykazuje „vákuum“ v tom, že nerieši, či môže súdny exekútor počas tohto odkladu prijímať plnenia smerujúce k splneniu dlhu. V tomto kontexte preferuje taký výklad právnej úpravy, a to aj prihliadajúc na záujmy účastníkov konania, že takéto plnenie by malo byť možné, keďže účastníci môžu mať rôzne dôvody pre to, aby bola exekúcia čo najskôr skončená - hoci aj počas odkladu. Uviedla, že odklad v tejto veci fakticky trval od roku 2015 až do času, kým disciplinárne obvinená nevrátila poverenie na vykonanie exekúcie Okresnému súdu H.. Akcentovala fakt, že k odkladu exekúcie v predmetnej veci nedošlo na základe žiadosti povinných, ale zo zákona. Vo zvyšku odkázala na písomné vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu.

36. Predseda disciplinárneho senátu počas ústneho pojednávania referoval o zisteniach z predbežného šetrenia, keď osobitne poukázal na predchádzajúce disciplinárne rozhodnutia vydané vo veciach disciplinárne obvinenej a uviedol, kedy táto splnila skoršiu peňažnú sankciu, ktorá jej bola uložená za iné disciplinárne previnenia.

37. Disciplinárne obvinená v priebehu ústneho pojednávania vyhlásila, že je nevinná. Právo nevypovedať nevyužila, t. j. vypovedala. Zopakovala priebeh exekúcie a osobitne poukázala na niektoré súvisiace otázky, ako napr. na nesprávny výber zamestnancov - vrátane zamestnanca, ktorý pre disciplinárne obvinenú iniciatívne pripravil vo veci exekučné príkazy. Odmietla, že by vo veci vymohla sumu, ktorú v návrhu špecifikoval navrhovateľ. Naopak, špecifikovala peňažné plnenia, ktoré jej boli vložené na účet zo strany tretej osoby. Tvrdila, že neurobila žiaden úkon, na ktorý by sa predmetné vklady na jej účet viazali. Skonštatovala, že keď zistila, že oprávnený mieni začať súdne konanie aj voči ručiteľom, tohto požiadala, aby k tomuto úkonu nepristúpil, ktorú skutočnosť vie preukázať (prostredníctvom výsluchu svedka). Oprávnený však napriek tomu na Okresnom súde H. zažalovalo aj ručiteľov (povinných). Prezentovala informácie o svojej doterajšej takmer 26-ročnej praxi, poukázala na to, že keď exekučný súd dlhodobo nekonal vo veci pokračovania, resp. zastavenia exekúcie EX 123/2011, tento urgovala a vyjadrila sa aj k samotnému úkonu štátneho dohľadu nad jej činnosťou, ktorý bol realizovaný dňa 06.09.2022. Namietla tiež, že skutok, ktorý je jej kladený za vinu, je prekludovaný, čo má vyplývať z toho, že od vydania exekučných príkazov (pozn. disciplinárneho súdu - vydaných počas odkladu exekúcie), už uplynula zákonná lehota určená pre zánik zodpovednosti. Ak by mala byť postihnutá za to, že počas odkladu exekúcie na základe vydaných exekučných príkazov - pripravených jej zamestnancom - vymohla sumu 1.430 Eur, z čoho jej odmena bola 280 Euro - tak vo vzťahu k tejto sume je navrhovateľom navrhovaná pokuta 5000 Eur neprimeraná - drakonická. Táto je v hrubom nepomere k sume, ktorú vymohla na základe vydaných exekučných príkazov. Poprela, že by vo veci konala protizákonne úmyselne - ak pochybila, tak z nedbanlivosti. Jej prednes bol v materiálnej časti zhodný s písomným vyjadrením k podanému disciplinárnemu návrhu, resp. s prednesmi jej obhajkyne.

38. Zástupkyňa navrhovateľa, ako ani obhajkyňa na disciplinárne obvinenú otázky nemali. Na otázku člena senátu, akú sumu a kedy vymohla disciplinárne obvinená na základe exekučných príkazov vydaných dňa 24.03.2020, o ktorých tvrdila, že ich vydať nemala, táto uviedla, že presnú sumu si nepamätá, bolo to okolo 1.430 Eur. Na otázku členky senátu, aby disciplinárne obvinená uviedla, aká suma bola vymožená v rámci spornej exekúcie k 01.01.2016, disciplinárne obvinená uviedla, že to bolo 55 Euro - to bolo v roku 2014.

39. Po vypočutí disciplinárne obvinenej, obhajkyňa disciplinárne obvinenej trvala na vykonaní dôkazu - pripojenia a oboznámenia súdneho spisu Okresného súdu H. - sp. zn. 5C/568/2014. Disciplinárny súd tento návrh na doplnenie dokazovania odmietol, keď dospel k záveru, že predmetným dôkazom sa má preukazovať skutočnosť, ktorá pre súdenú vec nie je podstatná. Samotný súdny spis by totiž bez ďalšieho nepreukazoval, že dôvodom, pre ktorý tretia osoba plnila v rámci spornej exekúcie v prospech povinných na účet disciplinárne obvinenej, bolo predmetné súdne konanie a zároveň - aj keby táto skutočnosť zo spisu vyplynula - pre účely posúdenia disciplinárnej zodpovednosti disciplinárne obvinenej nie je relevantné skúmať, čo bolo dôvodom plnenia zo strany tretej osoby na jej účet. Zástupkyňa navrhovateľa návrhy na doplnenie dokazovania nemala.

40. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 6. novembra 2023 boli vykonané nasledovné dôkazy:

a) detail pohybu V. L., C..R.. - platba prijatá disciplinárne obvinenou dňa 10.01.2022, suma: 17.000 Eur, VS: XXXXX, platiteľ: K. G., správa pre príjemcu: úhrada pohľadávky

b) e-mailová správa zo dňa 10. mája 2022, odosielateľ: F. G., adresát: disciplinárne obvinená. Obsah správy: komunikácia povinnej s disciplinárne obvinenou ohľadom komunikácie, ktorá prebehla medzi povinnými a oprávneným, resp. povinnými a disciplinárne obvinenou. Podstata správy spočíva v tom, že povinným malo byť oznámené, že ak uhradia 17.000 Eur na účet disciplinárne obvinenej, že zvyšok dlhu sa im odpustí, pričom povinnému mal byť i napriek tomu strhnutý daňový bonus v sume 597,93 Eur a príloha predmetnej e-mailovej správy - komunikácia o plnení v priebehu exekúcie - so zástupcom oprávneného - v podpisovej doložke H. J. (Senior Legal).

c) detail platby platba prijatá disciplinárne obvinenou dňa 02.06.2022, suma: 8.054,63 Eur, VS: XXXXXXX, platiteľ: K. G., správa pre príjemcu: K. G. (č. I. 78 súdneho spisu)

d) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie - EX 123/11 zo dňa 11.04.2011. Podpísaná: disciplinárne obvinená H.. C. R.

e) návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 06.04.2011 - s označením exekučného titulu: zmenkový platobný rozkaz č. k. 3Zm 506/2010-14 zo dňa 28.01.2011

f) zmenkový platobný rozkaz č. k. 3Zm 506/2010-14 zo dňa 28.1.2011 vydaný Okresným súdom L. Y. dňa 28.01.2011 - navrhovateľ: J. R. R., C..R., odporcovia: identicky ako povinní v disciplinárnom návrhu

g) poverenie č. 5106, 032541 - zo dňa 06.09.2011, vydané Okresným súdom H., poverenie na vykonanie exekúcie dané disciplinárne obvinenej, podpísaná: E.. F. Z., samosudca

h) podanie oprávneného označené ako „EX 123/2011 Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie“ zo dňa 11. januára 2016, ktorým tento reaguje na legislatívne zmeny a dopĺňa návrh podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku (vrátane 6 príloh)

i) podanie disciplinárne obvinenej zo dňa 14.01.2016 doručené Okresnému súdu H. dňa 18.01.2016 označené ako „doplnenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie“. Disciplinárne obvinená žiada súd, aby na základe pripojených dôkazov „bezodkladne rozhodol o pokračovaní v tejto exekúcii v zmysle ust. § 236f ods. 6 zák. č. 438/2015 Z. z.“ (vrátane príloh)

j) podanie disciplinárne obvinenej označené ako „Žiadosť o rozhodnutie - zmenka“ zo dňa 18.10.2019, kde disciplinárne obvinená urguje súd, aby vo veci rozhodol. Zároveň v podaní uvádza: „V súlade s ustanovením § 243e ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, dňom 23.12.2015 (dňom vyhlásenia zákona č. 438/15 v zbierke zákonov - čiastka 116) nastáva odklad tejto exekúcie ex lege, t.j. v súlade so zákonom.“. Podľa prezenčnej pečiatky predmetné podanie Okresnému súdu H. došlo dňa 21.10.2019, z elektronickej doručky vyplýva, že žiadosť bola súdu doručená dňa 18.10.2019

k) podanie povinného „Žiadosť o zastavenie exekučného konania“ doručené Okresnému súdu H. dňa 21.12.2020

l) prípis Okresného súdu H. zo dňa 15.03.2021, v ktorom súd povinnému oznamuje, že o jeho návrhu na zastavenie exekúcie rozhodovať nebude. V prípise sa uvádza, že ak sú splnené podmienky pre zastavenie starej exekúcie, súdny exekútor vydáva upovedomenie o zastavení starej exekúcie

m) podanie súdnej exekútorke označené ako „Vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie“ - č. EX 123/11, sp. zn. 23Er 1926/2011 - úkon zo dňa 03.06.2022, Okresnému súdu H. doručený dňa 07.06.2022. Dôvod: „[...]Vám vraciam originál predmetného poverenia, a to z dôvodu lebo pohľadávka oprávneného i trovy exekúcie boli uhradené v plnej výške.“

n) Podanie súdnej exekútorke adresované Okresnému súdu H. - úkon zo dňa 22.08.2022 - podanie označené ako „Oznámenie“ - okrem iných sa v ňom uvádza: „Zároveň Vám oznamujem, že exekúciu som ukončila, pretože vyššie uvedená pohľadávka s jej príslušenstvom spolu v sume 22 102,40 Eur [...] a trovami exekúcie spolu v sume 5 570,75 Eur [...] bola dňa 02.06.2022 uspokojená.“

o) disciplinárne rozhodnutie (SKE) - DK 4/2019 - disciplinárne obvinená sa neuznáva vinnou (právoplatnosť: 14.10.2019)

p) disciplinárne rozhodnutie (SKE) - DK 7/2019 - disciplinárne konanie sa zastavuje (právoplatnosť: 05.08.2022)

q) disciplinárne rozhodnutie (SKE) - DK 13/2021 - disciplinárne konanie sa zastavuje (právoplatnosť: 16.11.2021)

r) rozhodnutie NSS SR - sp. zn. 33D/16/2022 - zo dňa 04.05.2023, právoplatnosť: 04.05.2023 - výrok: vinná, upustenie od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia

s) rozhodnutie NSS SR - sp. zn. 31D/20/2022 - zo dňa 31.01.2023, právoplatnosť: 31.01.2023 - výrok: vinná, viacnásobné závažné disciplinárne previnenie, disciplinárne opatrenie: 2.000 Eur

K predmetnej listine disciplinárne obvinená uviedla, že krátko pred ústnym pojednávaním jej bolo doručené uznesenie orgánu činného v trestnom konaní o tom, že ju stíhajú za obzvlášť závažný trestný čin - zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa, a to za skutok, o ktorom už raz bolo v disciplinárnom konaní rozhodnuté tak, že ju spod tohto skutku oslobodili, čo vyplýva z oslobodzujúceho výroku vykonaného listinného dôkazu. Vyšetrovateľ jej v tomto kontexte mal uviesť, že o tom vedomosť má a že si disciplinárne obvinená má podať sťažnosť proti predmetnému uzneseniu, čo aj urobila. Následne disciplinárne obvinená na otázku predsedu senátu uviedla, že skutok, resp. uznesenie orgánu činného v trestnom konaní sa netýka skutku, ktorý je predmetom tohto disciplinárneho konania.

t) potvrdenie - uctáreň NSS SR - platba 2.000 Eur (pokuta) - k sp. zn. 31D/20/2022 - uhradené dňa 11.05.2023.

41. K vykonaným listinným dôkazom sa účastníci konania nevyjadrovali, resp. nevyjadrili (individuálne, ako ani v súhrne) - s výnimkou listiny uvedenej v bode 40 písm. s) tohto odôvodnenia - a po ich vykonaní ani nemali návrhy na doplnenie listinného dokazovania zo súdneho spisu.

42. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej však navrhla, aby súd vykonal listinný dôkaz, ktorý mu krátkou cestou doručila priamo na pojednávaní po vykonaní listinných dôkazov zo súdneho spisu - prípis Okresného súdu H. vo veci sp. zn. 5C/568/2014 - „Vec: Žiadosť o informáciu“ (podpísaný sudca: E.. H. K.). Tento návrh obhajkyňa odôvodnila tým, že predmetná listina preukazuje - existenciu súdneho sporu, kde žalobcom je oprávnený v spornom exekučnom konaní a žalovanými sú ručitelia zo zmluvného vzťahu, z ktorého vznikol exekučný titul. Tvrdila, že toto súdne konanie malo byť dôvodom plnenia tretej osoby na účet disciplinárne obvinenej pre účely exekúcie, ktorá bola v právnom režime odkladu. Predmetnú listinu súd ako listinný dôkaz vykonal, keď uviedol, že ide o prípis sudcu konajúceho vo veci sp. zn. 5C/568/2014 adresovaný disciplinárne obvinenej (zo dňa 27.10.2021 k EX 123/2011), z ktorého - okrem iných - vyplýva, kto sú účastníkmi konania v predmetnej veci a aký je predmet konania. Zástupkyňa navrhovateľa po vykonaní tohto dôkazu - napriek výzve predsedu senátu - do predmetného dôkazu nenahliadla a ani k nemu nemala žiadne pripomienky. Vzhľadom na skutočnosť, že účastníci konania nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyzval účastníkov konania na prednes záverečných rečí, resp. realizáciu práva posledného slova.

43. V záverečnej reči zástupkyňa navrhovateľa odkázala na disciplinárny návrh a uviedla, že tento bol podaný za skutok spočívajúci v predčasnom skončení exekúcie z dôvodu vymoženía predmetu exekúcie v celej výške, a to v procesnej situácii, kedy zákonodarca poskytol povinným ako spotrebiteľom osobitnú ochranu tým, že oddialil ukončenie ich exekúcie. Uviedla, že ak počas odkladu exekúcie disciplinárne obvinená prijala alebo vymohla plnenia z majetku povinného, tieto úkony nie je možné považovať za tzv. zabezpečovacie úkony. Mala za to, že za tejto procesnej situácie (odložená exekúcia), súdna exekútorka nemohla ukončiť exekučné konanie vymožením predmetnej pohľadávky, resp. vykonávaním aktívnych krokov k tomu smerujúcich. Zotrvála na dôvodnosti podaného návrhu.

44. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej odkázala súd na ich podania, resp. prednesy produkované v priebehu disciplinárneho konania. Uviedla, že ak by po prijatí predmetných plnení od tretej osoby disciplinárne obvinená pokračovala v exekúcii, porušila by tým iné ustanovenia zákona (napr. práve povinnosť vrátenia poverenia na vykonanie exekúcie). Poukázala na to, že nebola to exekútorka, kto spôsobil uspokojenie hlavnej čiastky tvoriacej predmet exekúcie. Akceptovala vyjadrenie navrhovateľa, že zákon odkladom exekúcie poskytol ochranu povinným, avšak spochybnila, či je naozaj ochranou povinného

to, aby sa exekúcia nemohla ukončiť, hoci by sa jej povinný chcel „zbaviť“ - napr. z dôvodu úrokov z omeškania, z dôvodu, že vedený v príslušnom centrálnom registri a pod. Uviedla, že zákon má súd vykladať nielen gramaticky, ale aj z hľadiska účelu právnej úpravy, keď mala za to, že zákon nemôže brániť povinnému v tom, aby tento dobrovoľne plnil počas exekúcie - hoci aj zo zákona odloženej. Disciplinárne obvinená odkázala vo svojej záverečnej reči na prejav svojej obhajkyne. Uviedla, že k veci nemá čo dodať. Právom posledného slova uviedla, že skutočne nerozumie tejto spoločnosti.

V. Právne posúdenie veci disciplinárnym súdom

45. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak tento zákon v § 243i až 243k <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170401.html>> neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170401.html>> sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017. (znenie Exekučného poriadku účinné od 01.04.2017).

46. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

47. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

48. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

49. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

50. Podľa § 56 ods. 6 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), do rozhodnutia súdu o odklade exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného.

51. Podľa § 79 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak súd povolí odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170201.html>> alebo ods. 5, platiteľ mzdy vykonáva zrážky ďalej, ale nevypláca ich oprávnenému, kým sa odklad exekúcie nezruší. Ak súd zastaví exekúciu, platiteľ mzdy vyplatí zrazené sumy povinnému.

52. Podľa § 100 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), ak súd povolí odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170201.html>> alebo ods. 5 a ide o rozhodnutie podľa § 99 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170201.html>>, banka blokuje pohľadávky na účte povinného ďalej, ale blokové sumy nepoukazuje oprávnenému, kým sa odklad exekúcie nezruší. Ak súd exekúciu zastaví, poukáže banka blokové sumy povinnému.

53. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom v rozhodnom čase), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

54. V úvode tejto časti odôvodnenia disciplinárny súd v prvom rade uvádza, že predmetom disciplinárneho konania je výlučne skutok, ktorý sám navrhovateľ vymedzil ako protiprávne konanie, ktorým mala disciplinárne obvinená naplniť znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Disciplinárny súd nie je vyšetrovacím orgánom a zároveň nenahrádza navrhovateľa v tom, čo tento vymedzí ako predmet kontradiktórneho disciplinárneho konania.

55. Z uvedeného dôvodu potom pre súd neboli relevantné skutkové okolnosti, resp. právna argumentácia jednotlivých účastníkov konania, ktorá smerovala mimo rámca skutkovej vety uvedenej na str. 1 disciplinárneho návrhu. Z nej vyplýva (zjednodušené vymedzenie), že návrh bol podaný za to, že disciplinárne obvinená mala dňa 03.06.2022 vrátiť exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie vo veci EX 123/2011, a to napriek tomu, že v predmetnej veci naďalej platil právny režim odkladu exekúcie (podľa § 243f Exekučného poriadku). Disciplinárne obvinená tak mala podľa návrhu urobiť na základe tej právnej skutočnosti, že vymohla pohľadávku, ako aj jej príslušenstvo (v celkovej sume 27.673,15 Eur).

56. Berúc do úvahy uvedené, disciplinárny súd najmä nevenoval osobitnú pozornosť tomu, že, resp. či prípadné nezákonné vydanie exekučných príkazov disciplinárne obvinenou dňa 24.03.2020 je prekludované alebo nie (ako to uviedla vo svojom vyjadrení obhajkyňa disciplinárne obvinenej podanému disciplinárnemu návrhu). V skutkovej vete podaného disciplinárneho návrhu totiž navrhovateľ disciplinárne obvinenej nevytýkal, že táto vydala predmetné exekučné príkazy (v čase, keď v predmetnej exekúcii platil odklad), ale to, že vrátila poverenie exekučnému súdu v rámci odloženej exekúcie. Vychádzajúc z predmetnej skutočnosti, predmetom tohto konania nemohli byť napríklad ani plnenia, ktoré by disciplinárne obvinená získala na základe týchto exekučných príkazov, keďže ani toto nebolo disciplinárne obvinenej v skutkovej vete disciplinárneho návrhu vytýkané.

57. Rovnako však pre účely konania a rozhodovania disciplinárneho senátu v súdnej veci boli nepodstatné aj námietky disciplinárne obvinenej týkajúce sa priebehu, resp. realizácie úkonu štátneho dohľadu v sídle jej exekútorského úradu dňa 06.09.2022, a to v tom zmysle, že tento sa realizoval v čase, keď ešte exekútorský úrad disciplinárne obvinenej nemal úradné hodiny. Spôsob uskutočnenia úkonu štátneho dohľadu bol pre účely tohto disciplinárneho konania bez väčšej relevancie, keďže táto

skutočnosť sama osebe nedopadala na disciplinárne konanie, resp. na naplnenie alebo nenaplnenie znakov disciplinárneho previnenia, z ktorého bola disciplinárne obvinená.

58. Redukujúc disciplinárne konanie na vlastný skutok tvoriaci jadro podaného disciplinárneho návrhu, musel sa disciplinárny súd vysporiadať najmä s tým, či sa skutok opísaný v skutkovej vete návrhu stal, či sa ho dopustila disciplinárne obvinená a ak áno, či je toto konanie (závažným) disciplinárnym previnením.

59. V prvom rade je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané (a toto nebolo sporné ani medzi účastníkmi konania), že ku dňu 23.12.2015 došlo zo zákona k odkladu exekúcie vedenej disciplinárne obvinenou (EX 123/2011), a to na základe súvisiacej právnej úpravy. Rovnako nie je sporné, že oprávnený v zákonnej lehote 30 dní doplnil svoj návrh (podľa zákonných požiadaviek) a že toto doplnenie bolo doručené exekučnému súdu (Okresný súd H.) dňa 18.01.2016 (disciplinárne obvinenej doručené dňa 14.01.2016), ktorý o ňom mal rozhodnúť v tom zmysle, či sa v exekúcii pokračuje alebo či sa exekúcia zastavuje. V deň ústneho pojednávania v tejto disciplinárnej veci (6. november 2023) však o tejto otázke exekučným súdom rozhodnuté nebolo. [pozn. zo spisu 23Er 1926/2011 vyplýva, že o tomto exekučný súd ani rozhodovať nebude - list exekučného súdu zo dňa 12.08.2022 adresovaný pôvodnému oprávnenému - „Vzhľadom na to, že v predmetnej veci sa ešte pred rozhodnutím súdu podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku exekučné konanie skončilo, a to vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie (porovnaj § 60 ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku), súd už žiadne rozhodnutie v zmysle spomínaného ustanovenia vydávať nebude.“. Táto listina ako dôkaz vykonaná nebola, keďže skutočnosť, že vo veci nebolo rozhodnuté, vyplynula aj z vylúčeného účastníčky konania, ako aj z vykonania podstatného obsahu spisu sp. zn. 23Er 1926/2011, ktorého súčasťou ku dňu ústneho pojednávania disciplinárneho súdu nebolo žiadne rozhodnutie podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku. Tento záver vyplýva aj z vyjadrenia navrhovateľky - k tomu pozri bod 10 tohto odôvodnenia vyššie.]

60. Rovnako medzi účastníkmi konania nie je sporné - a toto vyplynulo aj z vykonaných listinných dôkazov - že k splneniu podstatnej časti dlhu (vrátane príslušenstva) došlo platbami vo výške 17.000 Eur a 8.054,63 Eur, ktoré platby boli na účet disciplinárne obvinenej pripísané zo strany tretej osoby (t. j. nie zo strany povinných), pričom platby zároveň nerealizovala taká tretia osoba, ktorá by k uskutočneniu tohto úkonu bola zaviazaná akýmkoľvek verejnomocenským úkonom disciplinárne obvinenej ako súdnej exekútorke (najmä exekučným príkazom).

61. Listinnými dôkazmi bolo tiež preukázané (a ani táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná), že disciplinárne obvinená urgovala exekučný súd (Okresný súd H.) listom zo dňa 18.10.2019 o rozhodnutie vo veci, t. j. či sa v predmetnej exekúcii môže pokračovať. Rovnako je nesporné (a toto bolo opäť preukázané aj listinnými dôkazmi), že disciplinárne obvinená exekučnému súdu prípisom doručeným Okresnému súdu H. dňa 07.06.2022 vrátila poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že „pohľadávka oprávneného i trovy exekúcie boli uhradené v plnej výške“.

62. Prvá skutočnosť, ktorou sa najvyšší správny súd musel zaoberať pre účely deliktuálnej zodpovednosti disciplinárne obvinenej je jednoznačnosť právnej úpravy, ktorú svojím konaním mala porušiť. Je nesporné, že podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie spadajúce pod osobitný režim (akou bola aj exekúcia v súdnej veci), sa zo zákona „odkladajú“. V uvedenom kontexte však zákonodarca neurčil, aké účinky má odklad exekúcie zo zákona, čo je o to relevantnejšie, že ustanovenie § 56 Exekučného poriadku síce upravuje právny režim odkladu exekúcie, avšak výslovne tak robí len vo vzťahu k odkladom, ktoré nastávajú (i) na základe prejavu vôle povinného alebo (ii) na základe úkonu súdu (ex offo). Ustanovenie § 56 Exekučného poriadku však neupravuje právny režim, resp. dôsledky odkladu exekúcie, ktorý nastáva priamo zo zákona. Zákonodarca tak neurobil výslovným vymedzením (napr. tak, že by do ustanovenia § 243f Exekučného poriadku uviedol, že ustanovenia § 56 Exekučného poriadku platia primerane aj na odklad podľa tohto zákona a pod.) a neurobil tak ani iným relevantným spôsobom (napr. odkazom na ustanovenie § 56 Exekučného poriadku v podobe poznámky pod čiarou). Toto dokonca nepriamo vyplýva aj priamo z disciplinárneho návrhu, kde navrhovateľka uviedla, že aplikácia ustanovenia § 56 sa na odklad zo zákona má vzťahovať cez interpretačný prístup „argumentum a minori ad maius“.

63. Akokoľvek legitímne môže znieť uvedená argumentácia navrhovateľky, je potrebné uvedomiť si, že v disciplinárnom režime je jedným z prvých testov, ktoré musí súd uplatniť, práve test jednoznačnosti

zákonného vyjadrenia povinnosti, ktorú mal disciplinárne obvinený svojím konaním porušiť, a tak naplniť znaky (závažného) disciplinárneho previnenia. Je nesporné, že predmetný výkladový prístup prezentovaný navrhovateľkou v texte disciplinárneho návrhu by mohol byť použitý, napr. na preklopenie praktických otázok spojených s výkonom exekúcie v čase po tom, čo nastali účinky odkladu ex lege (napr. aj exekučným súdom), avšak pre účely deliktuálneho konania je potrebné, aby disciplinárny súd takémuto prístupu pripisoval reštriktívny režim a testoval primárne jednoznačnosť vlastnej právnej úpravy a jednoznačnosť zákonnej úpravy, ktorú mal disciplinárne obvinený porušiť. Akonáhle je potrebné „dopracovať sa“ k povinnosti, ktorú mal disciplinárne obvinený porušiť prostredníctvom interpretačných metód právnej úpravy, potom uvedené do značnej miery redukuje možné zavinenie, resp. postihnutelnosť protiprávneho konania tejto osoby. Obdobne to platí v prípade, ak by sa postih disciplinárneho obvineného mal realizovať na základe analógie (v neprospech disciplinárne obvineného). Prípadnú nejednoznačnosť a neurčitost' právnej úpravy - a to osobitne v deliktuálnom režime - je totiž potrebné pripísať na ľarchu normotvorcovi (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu Českej republiky - sp. zn. II.ÚS 2258/14 zo dňa 16.12.2014 „Mezi principiální části citované zásady pak patří též určitost a jasnost podřazení trestného jednání pod konkrétní trestný čin obsažený v trestním kodexu. Takto je naplněn princip nullum crimen sine lege certa, který vedle zásady nullum crimen sine lege scripta (tj. požadavek zákonné formy pro trestněprávní předpis), nullum crimen sine lege stricta (tj. zákaz analogie v neprospech pachatele) a nullum crimen sine lege praevia (tj. zákaz retroaktivity v neprospech pachatele) požaduje, aby trestné jednání trestním právem zakázané bylo vyjádřeno jasně, přesně, srozumitelně, dostatečně určitě a podrobně. K požadavku určitosti přitom náleží také zásada, aby jednotlivé kategorie soudně trestných deliktů byly náležitě vymezeny a přesně od sebe navzájem odlišeny (srov. Jelínek J. a kol. Trestní právo hmotné. Praha: Linde, 2008, s. 25-29).

64. Ak by sme však v súdnej veci aj pripustili, že na vec sa malo vzťahovať ustanovenie § 56 Exekučného poriadku, pričom podľa logického výkladu disciplinárneho senátu tomu tak je, potom podľa ustanovenia § 56 ods. 6 Exekučného poriadku, súdny exekútor v takomto prípade môže vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného. Berúc do úvahy uvedené znenie zákonného ustanovenia, aj podľa názoru disciplinárneho súdu disciplinárne obvinená pochybila, ak vydala vo veci dva exekučné príkazy v čase, kedy už nastali účinky odkladu exekúcie. Tieto však - ako už uviedol disciplinárny súd vyššie - neboli predmetom podaného disciplinárneho návrhu.

65. Na strane druhej, je potrebné doplniť, že ustanovenie § 56 ods. 6 Exekučného poriadku je limitujúcim právnym nástrojom vo vzťahu k súdnemu exekútorovi, nie však vo vzťahu povinnému. Predmetné ustanovenie povinnému (ako ani akejkoľvek tretej osobe nekonajúcej na základe exekučného príkazu, avšak konajúcej v prospech povinného) nezakazuje, aby povinný alebo takáto tretia osoba plnili dlh, resp. jeho časť - vo vzťahu k súdnemu exekútorovi. Odklad vykonateľnosti (či už uskutočnený na základe žiadosti povinného, rozhodnutia súdu ex offo alebo priamo zo zákona - ex lege) totiž nepochybne má slúžiť ako nástroj ochrany práv a právom chránených záujmov povinného. Ak sa však povinný (alebo tretia osoba) svojím prejavom vôle, resp. faktickým úkonom vzdajú takejto ochrany, nie je toto možné pripísať na ľarchu súdneho exekútora ako porušenie jeho povinnosti § 56 ods. 6 Exekučného poriadku. Takémuto výkladu by - podľa názoru najvyššieho správneho súdu - chýbala esenciálna (právna) racionalita.

66. V tejto súvislosti totiž nie je možné opomenúť, že odklad exekúcie síce bráni okamžitému výkonu rozhodnutia, resp. pokračovaniu v ňom (a tak zabezpečuje čiastočnú ochranu práv a právom chránených záujmov povinného), nevyvoláva však identické účinky ako dobrovoľné splnenie dlhu, resp. vymoženie príslušnej pohľadávky s právnym následkom skončenia exekúcie zo zákona. Podľa názoru disciplinárneho súdu by bolo nesprávne uplatňovať taký výklad súvisiacich ustanovení Exekučného poriadku, ktoré by mali za následok, že odklad exekúcie predstavuje nielen zákaz vo vzťahu k súdnemu exekútorovi vymáhať peňažné plnenie, ale aj zákaz pre povinného (či už priamo alebo nepriamo) plniť vymáhaný dlh vo vzťahu k súdnemu exekútorovi.

67. Povinný môže mať množstvo dôvodov, pre ktoré môže mať legitímny právny záujem na tom, aby bola jeho exekúcia ukončená (môže to byť napr. vedenie povinného v centrálnom registri exekúcií alebo napr. aj samotné plynutie času v kontexte nadväzujúcich úrokov z omeškania). Odklad exekúcie zo zákona, o ktorý - paradoxne - povinný nežiadal, nemôže byť prekážkou toho, aby tento vlastnými úkonmi dosiahol ukončenie exekúcie. V tomto zmysle sa potom najvyšší správny súd nemohol stotožniť s tou časťou disciplinárneho návrhu, kde navrhovateľka poukazovala na to, že postupom disciplinárne

obvinenej došlo k neodkladnému vykonaniu exekúcie (k tomu pozri napr. aj bod 15 tohto odôvodnenia). Peňažné plnenie, ktoré disciplinárne obvinená prijala od tretej osoby pre účely splnenia dlhu povinných v exekučnom konaní EX 123/2011 totiž nebolo vymožené verejnomocenskými úkonmi disciplinárne obvinenej, ale jeho podstatná časť mala právny základ práve v plnení tretej osoby.

68. V súdnej veci sa potom disciplinárne obvinená dostala do právnej pozície, kedy v rámci relatívne neurčitej zákonnej úpravy musela rozhodnúť o tom, aké kroky uplatniť v spojitosti s tým, že počas odkladu exekúcie (zo zákona) bol dlh zo strany tretej osoby (v prospech povinných) splnený. Podľa názoru disciplinárneho súdu nebolo pritom možné neprihliadať na to, že primárnym účelom exekúcie je uspokojiť pohľadávku oprávneného. V súdnej veci navyše k splneniu podmienky rozúčtovania výťažku exekúcie, ako aj k jej skončeniu došlo na základe dobrovoľného plnenia v prospech povinných (t. j. nie núteným výkonom verejnomocenskými úkonmi disciplinárne obvinenej), ktorí mali alebo mohli mať záujem na riadnom skončení exekúcie - hoci sa na exekúciu vzťahoval odklad.

69. Navyše, vo veci nebolo možné neprihliadnuť na to, že o tom, či sa v súdnej veci môže v exekúcii pokračovať alebo nie, príslušný exekučný súd nebol schopný rozhodnúť po dobu viac ako štyroch rokov (pozn.: dňa 18.01.2016 bolo Okresnému súdu H. doručené zákonom požadované doplnenie návrhu zo strany oprávneného a k splneniu podstatnej časti vymáhaného dlhu dobrovoľným úkonom tretej osoby v prospech povinných došlo k 02.06.2020 - ani do tohto dňa však o doplnení návrhu Okresným súdom H. rozhodnuté nebolo).

70. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené okolnosti, podľa najvyššieho správneho súdu bola disciplinárne obvinená v rozhodnom čase v právnom konflikte, ktorý spočíval v tom, či akceptuje stav splnenia vymáhaného dlhu a vráti poverenie na vykonanie exekúcie, čím by sledovala záujem povinného (exekúciu ukončiť) a záujem oprávneného (mať uspokojenú pohľadávku, ktorá bola predmetom vymáhania) alebo či formálne bude čakať, kým exekučný súd rozhodne o možnosti pokračovať v exekúcii, u ktorej nastal odklad ex lege, pričom tento tak neurobil ani po štyroch rokoch od podania doplnenia návrhu, a to ani napriek skoršej urgencii disciplinárne obvinenej. Dôležitou skutočnosťou je pritom to, že toto rozhodnutie musela disciplinárne obvinená uskutočniť navyše v kontexte nejednoznačnej právnej úpravy (k tomu pozri body 62 a 63 tohto odôvodnenia) a zároveň s vedomím toho, že prípadné neuskutočnenie nadväzujúcich právnych úkonov po tom, čo jej boli na účet pripísané peňažné prostriedky v celkovej výške dosahujúcej vymáhanú pohľadávku a jej príslušenstvo, by z dôvodu jej nečinnosti mohla vzniknúť právna situácia naplnenia znakov rôznych - s tým súvisiacich - skutkových podstát disciplinárnych previnení (napr. poukázanie plnenia v zákonných lehotách (§ 29 ods. 5 Exekučného poriadku), bezodkladné vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučnému súdu (§ 60 Exekučného poriadku) a pod.).

71. Pre úplnosť je v kontexte súdnej veci potrebné doplniť, že podľa disciplinárneho návrhu mala disciplinárne obvinená „ukončiť“ exekúciu dňa 03.06.2022 vrátením poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa právnej úpravy vzťahujúcej sa na predmetnú exekúciu (§ 60 písm. e) Exekučného poriadku v rozhodnom čase) však platilo, že „exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie“. Vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučnému súdu za týchto okolností potom nie je úkonom ukončenia exekúcie súdnym exekútorom - ako to bolo vytýkané disciplinárne obvinenej v skutkovej vete disciplinárneho návrhu - ale ide skôr o administratívno-technický úkon nadväzujúci na skončenie exekúcie (z dôvodu vymoženia pohľadávky a jej príslušenstva ako zákonom predpokladaného spôsobu skončenia exekúcie).

72. Podľa názoru disciplinárneho súdu potom v právnych a skutkových okolnostiach súdnej veci uvedených vyššie v tomto odôvodnení, nebolo možné hodnotiť v návrhu vytýkané konanie disciplinárne obvinenej ako konanie, ktorým by spáchala disciplinárne previnenie, resp. závažné disciplinárne previnenie. Disciplinárne obvinená v súdnej veci najmä konala s takou mierou opatrnosti, aby nespôsobila škodu na záujmoch chránených Exekučným poriadkom, a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

73. O trovách konaniach rozhodol najvyšší správny súd podľa § 38 ods. 1 DSP, a to tak, že vzhľadom na skutočnosť, že disciplinárne obvinená bola spod disciplinárneho návrhu oslobodená, táto má nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním, o ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

74. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát pomerom hlasov 5 : 0 (§ 35 ods. 2 DSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e** je prípustný.